

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 339

Únor-Březen 1984

Československá národní rada americká oznamuje pořádání řádného sjezdu

v sobotu 19. května a v neděli dop. 20. května 1984
v budově CSA, Československých spolků v Americe,
2701 S. Harlem Ave., Berwyn, Ill.

a odbočkám, oblastním výborům a přiřčeným organizacím
cituje následující ustanovení stanov ČSNRA, jež se vztahují na
konání pravidelného sjezdu:

Stanovy Čs. národní rady americké:

"Hlava V. - Řádný sjezd.

Článek 1. Řádný sjezd Národní rady se koná každým druhým rokem, a to v letech sudých čísel, v místě určeném předešlým sjezdem. Sestává ze zástupců volených dle následujících pravidel:

a) každá celonárodní organizace, mající členství v Národní radě, je oprávněna ku dvěma zástupcům;

b) každá odbočka Národní rady je oprávněna k jednomu zástupci za každých 50 právoplatných členů a ku dvěma zástupcům, přesahuje-li zbývající počet 25; tak odbočky s členstvem do 75 členů mají právo na jednoho delegáta; od 76 do 125 na dva delegáty; od 126 do 175 na tři delegáty; přes 175 na čtyři delegáty.

c) každé sdružení spolupracující jako členská složka Národní rady dle ustanovení těchto stanov je oprávněno ku dvěma zástupcům;

d) oblastní výbory Národní rady volí ze zástupců přiřčených organizací vedle těch, kdo zastupují přímé odbočky Národní rady, dva zástupce, kteří budou zastupovat takový oblastní výbor;

e) členové předsednictva jsou ex officio řádnými zástupci na sjezdu.

Článek 2. Za zástupce na sjezdu dle výše uvedených ustanovení mohou být voleni pouze členové Národní rady dobré pověsti."

Ústředí ČSNRA též upozorňuje na znění stanov Hlavy 16., článku 3, který se týká návrhů na změny či úpravy stanov:

"Stanovy tyto mohou být upraveny či změněny pouze řádným sjezdem, nebo mimořádným sjezdem za tímto účelem svolaným, když návrhy za změny či úpravy stanov byly nejméně třicet dní před zahájením sjezdu všem oprávněným zástupcům písemně předloženy ku projednání a když změna či úprava stanov byla sjezdem přijata hlasováním dvoutřetinové většiny přítomných zástupců. Každá taková úprava či změna nabývá platnosti okamžitě po přijetí."

Návrhy na změny či úpravy stanov zašlete laskavě úřadovně ústředí ČSNRA do 12. dubna 1984. Úřadovna text návrhů rozmnoží a bez prodloužení vyšle sjezdovým delegátům k prostudování tak, aby je obdrželi nejpozději 30 dnů před zahájením sjezdu.

Předsednictvo ČSNRA prosí, aby zprávy úředníků, zprávy

oblastí či odboček nesdružených v oblastních výborech a zprávy pracovních výborů předsednictva za uplynulé období byly zaslány úřadovně do 20. dubna 1984. Úřadovna zprávy rozmnoží a vyšle je sjezdovým delegátům nejpozději do 6. května. K získání času pro sjezdová jednání bude od čtení zpráv výborů a delegátů upuštěno.

Vrat'te proto co nejdříve pověřovací listiny s uvedením jmen zvolených delegátů. Formulář(e) je(jsou) přiložen(y).

Vlasta Vrázová
tajemnice

Dr. Mikuláš Ferjenčík
předseda

6. března 1984

Výroční zpráva State Departmentu o stavu lidských práv ve světě

Tento měsíc vydala americká vláda svou výroční zprávu o stavu lidských práv ve světě. Československu je věnováno 10 stran.

Úvodem státní department vysvětluje vládní systém v Československu, zejména od sovětské invaze v roce 1968 a konstatuje, že nynější vláda je produktem sovětské invaze, která se udržuje u moci jen přítomností asi 80,000 sovětských vojáků v zemi a síti bezpečnostního aparátu, který udržuje stabilitu.

Zpráva uvádí, že se v r. 1983 situace ve věci lidských práv v Československu podstatně nezměnila. Bezpečnostní orgány nadále stíhají a šikanují občany a skupiny, které pracují na poli lidských práv a sledují, jak československá vláda dodržuje mezinárodní konvence, jako Všeobecnou Deklaraci Lidských Práv a Helsinský Závěrečný Akt. Zvláštní pozornost čs. policejní orgány věnují činnosti signatářů Charty 77 a členů VONSU, kteří jsou podrobováni častým výslechům, žalářování a policejnímu dozoru, protože je režim považuje za politické odpůrce.

Zpráva se také zmiňuje o podmínkách v československých věznicích, kde jsou političtí vězni často podrobováni nedůstojnému, hrubému, ba nelidskému zacházení a uvádí v této souvislosti případ spisovatele Václava Havla, který ve vězení těžce onemocněl, že byla obava o jeho život a nakonec musel být ze zdravotních důvodů propuštěn. Ve zprávě se také poukazuje na to, že západní diplomaté upozorňují na to, že cizinci jsou v Československu z různých důvodů vězněni, jsou často podrobováni hrubému zacházení: musí klečat na betonové podlaze nebo jsou bití a když si stěžují, jsou nařknuti z "falešného obviňování".

Další kapitola zprávy uvádí, že osoby, které režim podezřívá z politické činnosti, jsou často podrobováni osobním prohlídkám; za každý jejich názor, se kterým režim nesouhlasí se kvalifikuje jako "podvratná činnost", nebo "pobuřování", nebo "ponižování důstojnosti představitele socialistického státu", nebo "poškození zájmů Republiky v zahraničí", a pod. Osoby, které jsou zatčeny pro náboženskou činnost, jsou souzeny pro "maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi", "zneužívání svého úřadu", a pod.

VESTNIK

February-March 1984

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Únor-březen 1984

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

Zpráva se také zmiňuje o tom, že v r. 1983 Světové Sdružení Psychiatrů obvinilo československý režim, že zneužívá psychiatrie k politickým účelům, což mělo za následek, že Československo z této organizace vystoupilo.

Odhaduje se, že v československých věznicích je t.č. vězněno 50 politických vězňů a asi 100 čs. občanů je ve vazbě, která trvá od 48 hodin až do několika měsíců. Většina těchto občanů jsou Chartisté nebo členové VONSU, dále ti, kteří pracují pro svobodu náboženství jsou často bráni do vazby k různým výslechům, nebo pro podezření z pobuřování a pod. Jiní byli vyslýcháni ve věci podepisování peticí proti rozmíst'ování jaderných zbraní v Československu.

Zpráva také konstatuje, že v Československu neexistuje svoboda projevu a tisku, svoboda shromažď'ování a svoboda volného sdružování. Existují jen organizace, které jsou schváleny vládou, resp. komunistickým režimem. Neexistují svobodné odbory a ve zprávě se poukazuje na to, že Mezinárodní organizace práce v r. 1983 kritizovala československý režim pro diskriminaci v zaměstnání z politických důvodů vůči občanům, kteří jinak mají žádoucí kvalifikaci. Vydávat knihy a psát mohou jen ti občané, kteří mají od vlády povolení; zpráva však poukazuje na to, že v Československu vychází "samizdatová" literatura, jako ku příkladu Edice Petlice.

Cestování do zahraničí je omežováno, zvláště do západních států. Zatímco se občanům, kteří jsou režimu nepohodlní, emigrace přímo vnucuje, občanům, kteří emigrovat chtějí se emigrovat nedovoluje, nebo se vyřizování jejich žádosti neúměrně ztěžuje.

Zpráva končí konstatováním, že v ČSSR je výdělečně činná 90 procent žen, většinou v podřadnějších a méně placených zaměstnáních, přesto, že oficiální místa mluví o rovnoprávnosti žen. -afa-

Komise pro lidská práva Spojených národů zasedá v Ženevě

V Ženevě bylo zahájeno 40. zasedání komise pro lidská práva, kterého se účastní zástupci 43 členských států. Jednání komise bude trvat asi šest týdnů. Probírat se bude otázka lidských práv v Afghanistanu, v Sovětském svazu, v Polsku, v Iránu a v jiných zemích. Na letošním zasedání Komise pro lidská práva Spojených národů v Ženevě, budou mít také možnost zástupci nevládních organizací předkládat stížnosti na státy, ve kterých státní úřady lidská práva porušují. Mezi organizacemi, které budou stížnosti podávat, je iránská církev Bahai, dále londýnské ústředí Amnesty International a Mezinárodní Komise Právníků, se sídlem v Ženevě.

Zástupci Spojených států mají připravenou obsírnou dokumentaci o porušování lidských práv v různých zemích, kterou zasedání předloží. Mimo to se také budou snažit o to, aby se jednalo o rušení mezinárodního krátkovlnného vysílání, na které

Sovětský svaz vydává velké finanční náklady. Rušením vysílání se porušuje jedno ze základních lidských práv - přijímat zprávy a informace bez ohledu na hranice. -afa-

Dopis Charty 77 generálnímu tajemníku Spojených národů, Javier Perez de Cuellar, v době jeho návštěvy v Československu, 22. února 1984

Vážený pane:

Dovoľte, abychom u příležitosti Vaší návštěvy v naší zemi, se připojili k těm, kdo tuto návštěvu srdečně vítají a přejí si, aby posílila vliv idejí a zásad Spojených národů v naší vlasti.

Obracíme se na Vás jménem Charty 77, neformálního společenství občanů této země, kteří svou prací a osobní angažovaností, chtějí v souladu s Chartou Spojených národů, znovu potvrdit svou víru v základní lidská práva, důstojnost a hodnotu lidské osobnosti. Konstruktivními návrhy a věcnou kritikou se tyto občané obracejí k úřadům naší země, stejně jako k její veřejnosti, aby upozorňovali na nutnost důsledně uplatňovat v životě naší společnosti i v zákonech a praxi jejich státních orgánů, zásady Všeobecné Deklarace Lidských Práv i normy, jejichž respektování i dodržování přislíbily závazně nejvyšší orgány moci podpisem a ratifikací Paktů o Lidských Právech i dalších konvencí, vypracovaných orgány OSN i jejich specializovaných agencí.

Vycházíme při tom z ideje, vyslovené jak v Chartě OSN, tak i v deklaraci lidských práv, že respektování a dodržování lidských práv je jednou ze základních podmínek míru ve svobodě a spravedlnosti a hájíme v tomto smyslu pojem nedělitelnosti míru. Tato činnost společnosti Charty 77, trvající již déle než sedm let, je plně v souladu s Ústavou naší republiky, článkem 17 a 29 a opírá se také o mezinárodní uznání, jak bylo vyjádřeno zejména v Závěrečném Aktu Konference o Bezpečnosti a Spolupráce v Evropě, podepsaném v Helsinkách, i v interpretaci, již tomuto dokumentu dali účastníci madridského zasedání této konference.

Přesto se, bohužel, setkáváme s malým pochopením úřadů naší země, které nejen v rozporu s Ústavou ignorují soustavně všechny návrhy i kritické připomínky Charty 77, ale protiprávně stíhají represivními i diskriminačními akty zvláště ty, kdo se odvažují požadovat plnění zásad v uvedených dokumentech slavnostně potvrzených.

Tím je nám zabraňováno v tom, abychom se mohli s Vámi setkat při příležitostech, jež státní orgány vyhradily pro takové setkání vybraným představitelům naší veřejnosti. Pokud Vám a Vašemu doprovodu bude možno takový styk s námi realizovat, budeme si považovat za čest a zároveň za morální povinnost, seznámit Vás s postoji i situací občanů pracujících pro důsledné uplatnění principu Spojených národů v naší společnosti.

Přejeme Vám, pane generální tajemníku, příjemný a úspěšný pobyt v naší zemi a hodně zdraví i dobrých výsledků ve Vaší odpovědné činnosti za ideje, které jsou nám stejně tak drahé jako Vám a k jejichž realizaci se snažíme přispět ze všech svých skromných sil.

Jiří Ruml, Jana Šternová,
mluvčí Charty 77

(Václav Benda nebyl v Praze přítomen)

Jiří Hájek, Anna Marvanová, Radim Palouš
za Kolektiv mluvčích Charty 77

Praha, 22. února 1984.

Pátá cena Jana Palacha

Mezinárodní výbor pro podporu Charty 77 v Československu, se sídlem v Paříži, udělil letos cenu Jana Palacha vydavatelům nezávislého periodika v Československu, "Informace o Chartě". Tento bulletin vychází každý měsíc již šest let a přináší zprávy o porušování lidských práv v Československu, o mírových manifestacích a o všeobecné situaci v zemi. Vychází v malém nákladu, cyklostylován, ale představuje jediný zdroj necensurovaných informací, které by jinak zůstaly utajeny, jak před domácí, tak před mezinárodní veřejností. Vydavatelé, kteří svá sdělení podepisují plným jménem, jsou často obětí policejní represe a žalářování. Cena 30.000 franků, která byla letos udělena k 15. výročí úmrtí Jana Palacha, představuje celosvětovou sbírku, zejména mezi Čechy a Slováky.

-afa-

Nezvěstní ve Vietnamu

Organizace "National League of POW-MIA Families", se sídlem ve Washingtoně, se kterou jsme ve styku, působila na americkou vládu, aby vyslala do Hanoje vládní delegaci za účelem zjištění osudu asi 2.500 Američanů, kteří jsou dosud nezvěstní ještě tolik let po skončení války ve Vietnamu.

Americká delegace, vedená vysokým úředníkem Státního Departmentu, Richardem Armitagem, jednala v Hanoji s vietnamskými zástupci vlády dva dny a získala informace o některých nezvěstných Američanech. V jednání se bude pokračovat. Ze soukromých pramenů je nám známo, že mezi nezvěstnými Američany je také Američan českého původu, plukovník letectva, David Hrdlička.

-afa-

Protesty v Československu proti rozmístění nukleárních zbraní

Presidentu ČSSR a Československé vládě zaslalo 1. února 1984 protest proti rozmístění jaderných zbraní v Československu 939 československých občanů, kteří podepsali petici tohoto znění: ". . . Poté, co bylo rozhodnuto o rozmístění jaderných zbraní v Československu, opět naléhavěji pocítujeme ohrožení naší země, celého světa a všeho lidstva nesmyslným množením zbraní. Pokud mluvíme o míru opravdu upřímně, nemůžeme být nikdy lhostejní k žádnému zbrojení, a proto protestujeme proti jaderným zbraním kdekoli na světě. Protestujeme i proti jejich rozmístění v Československu . . ."

Další protest zaznamenala rakouská tisková kancelář "Cath-press": Sedm slovenských biskupů a ordinářů odsoudilo výrobu, rozmístění a případné použití jaderných zbraní. Slovenští biskupové ve svém pastýřském listě nečinili rozdíl mezi jadernými zbraněmi, které rozmístí ují Spojené státy nebo Sovětský svaz, avšak odsuzují ". . . ty, kdo usilují o kontrolu nad světem a nerespektují základní lidská práva . . ."

Jak jsme již dříve oznámili, podepsalo v Československu několik tisíc studentů petice proti rozmístění sovětských jaderných zbraní v ČSSR a také přípravný výbor pro svobodné odbory v Kladně, Plzni a v Ostravě odeslal protest Ústřední Radě Odborů v Praze.

StB nyní zvýšilo úsilí, aby zabránilo dalším protestním akcím také tím, že zastrašuje děti ve školách povídkami o "zlýcl Američanech", kteří zabijí tatínka, maminku, bratra, sestru nebo babičku. Děti se ze školy vrací s pláčem a hrůzou, že najdou rodiče nebo příbuzné ležet mrtvé na dvoře. Mimo to se ve školách zvyšuje počet hodin branné výchovy.

-afa-

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

Zážitky z cesty do Ameriky

Pravicový a ľavicový extremizmus sa interpretuje ako dva póly. V čom sú však zajedno a čo ich spojuje je spoločná snaha zničiť právny a demokratický poriadok. Obidva tieto extrémny sú pri tom jednako nevybieravé vo svojich prostriedkoch a metodách. Lož, podvod, násilie sú ich bežnými a obľúbenými prostriedkami.

V tomto mojom článku chcel by som potvrdiť túto pravdu na podklade osobných, vlastných mojich skuseností.

Hned' po mojej rezignácii, ako povereník vnútra, vo februári 1948 som sa vrátil z politiky do služieb armády. Viliam Široký a Dr. Gustáv Husák mi síce v mene Klementa Gottwalda ponúkali miesto v novej komunistickéj vláde a mohol som si vybrať buď štátne tajomníctvo v ministerstve národnej obrany, alebo ministerstvo dopravy, ja som však odmietol túto ponuku s poukazom, že nie som komunista. Ani Ján Masaryk, ani Vávro Šrobár nie sú komunisti a ostávajú vo vlade, bolo mi povedané. Nato som sa vrátil do budovy povereníctva vnútra, kde som sa chcel rozlúčiť so svojimi spolupracovníkmi. Skoro všetci prednostovia odborov a oddelení sa dostavili k tejto rozlúčke a jeden z nich, tuším to bol Dr. Huba, začal so slzami v očiach svoju dojemnú reč, keď do miestnosti vkročil nečakane Dr. Daniel Okalyi, ktorý mal nastúpiť na moje miesto ako povereník vnútra. Ako na povel sa všetci obrátili k nemu a rečník vítal zrovna tak dojemne nového šéfa, ako sa lúčil s tým starým. Za niekoľko dní som si naložil svoje svršky do služobného vozu, ktorý mi veľkodušne ponúkol Dr. Husák a odišiel som do Prahy.

V Prahe, pri mojom príjazde čakal na mňa gen. Heliodor Pika. Prekvapil ma. Rátal som s tým, že už bude za hranicami. Dal som mu najevo moj nesúhlas a snažil som sa ho i s mojou manželkou prehovorit', aby si hned' sadol do mojho služobného vozu, ktorý ma z Bratislavy priviezol a že ho moj uniformovaný šofér prevezie bez ťažkostí cez hranice. Nedal sa však presvedčiť. Chcel sa podrobiť operácii žľzníka a opakoval mi znova to, čo mi povedal už niekoľkokrát dávnejšie, že vie, že ho komunisti obesia, ale že má za sebou už dva exily a do tretieho nejde a nepojde. Mnohokrát som si v mojom exile spomenul na jeho výrok a začal som chápať a niekedy dokonca aj ľutovať', že som radšej nevolil náhlu smrť doma.

V armáde som nastúpil miesto generálneho inšpektora brannej výchovy. Táto sláva však netrvala dlho. Keď odvliekli gen. Piku po operácii z nemocnice na miesto nám neznáme, šiel som za ministrom gen. Ludvíkom Svobodom a žiadal som ho ako ministra národnej obrany, aby sa ujal gen. Piku, ktorý sa ho v Moskve niekoľkokrát zastal a chránil. Odmietol nepravdivým tvrzením, že nemože nič podniknúť. Zpravodajská služba OBZ vraj zistila, že Pika pracoval so zpravodajskou službou francúzskej a dokonca, že aj moja manželka a pi. Golianová sú v podzorení, že robily spojky medzi nim a francúzskou zprav. službou. Po tomto rozhovore mi bolo jasné, že nemusím dlho čakať na príležitosť, kedy plk. Reicin pošle svojich pochopov, aby ma zavreli.

Pripravoval som sa na odchod. Nebolo to tak ľahké presvedčiť manželku, ktorá nechcela opustiť svoju na smrť chorú matku. Moj odchod bez manželky bol pre mňa nemysliteľný. Skor však než Reicin mohol niečo podniknúť

dostal som úradne predvolanie k výsluchu na Pankrác. Rozlúčil som sa s manželkou pre prípad, že by som sa už nevrátil. Na Pankráci, v miestnosti kam som sa mal dostaviť, sedel jeden mladší človek, Slovák, ktorý mi bol povedomý ešte zo Slov. Nár. Povstania. Po zdvorilom oslovení a privítaní mi ukázal celú hrbu spisov na stole s poznámkou, že na každom z nich je moje meno s obžalobou, čo som robil a podnikal proti komunistom, ako na príklad, že som odrádzal vyšších dôstojníkov, Slovákov, aby podpísovali prihlášky do komunistickej strany a pod. Toto všetko som nepovažoval za kriminálny delikt. Nakoniec mi ale ukázal protokol, podľa ktorého som pripravoval v Bratislave ozbrojený odpor proti komunistickému puču. Nechal ma potom asi na desať minút samotného a dal mi tak možnosť, aby som nahliadnul do protokolov. Po návrate mi povedal, že je to tak asi všetko. Celým svojim jednaním mi dával jasne najavo, aby som čo najskorej zmyznul.

Nezahalal som. Hned' som šiel za Františkom Kalkusom, ktorý mal pre mňa a gen. Hasala pripravenú cestu. Dohodli sme sa o podrobnostiach, kto a kde bude na koho čakať atď. Bol to najvyšší čas že sme vypadli. Boli sme ešte v Československu u Františkových Lázní, keď pohraničná stráž bola na náš útek upozornená a dostala rozkaz nezatýkať, ale na mieste hned' postrielať. Náš prechod, ku ktorému sa ešte pridalo niekoľko študentov a pi. Horová s malým synkom bol sice zdĺhavý a namáhavý. Celú noc pršalo, že nebolo vidieť ani na krok, takže som musel priviazať manželku k mojmu opasku a k nej bola zase priviazaná Milička Hasalová. Bol som odhodlaný s automatom, ktorý som užíval za povstania, uvoľniť si cestu za každú cenu. V Západnom Nemecku celú Hasalovu rodinu, moju manželku a mňa si vzala na starosť americká armáda (Intelligent Service). Bolo o nás postarané po každej stránke, vďaka americkému veľvyslancovi v ČSR Steinhartovi, ktorého dcéra bola v tej dobe zaslúbená s Milanom Hasalom. Aj tak nám to s mojvou manželkou trvalo celý rok, kým som zohnal adresu mojej starej matky v Detroite a kým som od nej dostal affidavit of support a než nás naložili na vojenskú dopravnú loď "Gen. Henzelmann" spolu ešte asi s 500 D.P. z uprchlických táborov.

V New Yorku nás čakalo neprijemné prekvapenia. Ešte než naša loď zakotvila, prišli na loď dvaja úradníci emigračnej služby a odviezli nás na Ellis Island. Nevedeli sme o čo ide a čo je Ellis Island, i keď moj otec ešte v minulom storočí, než sa oženil, pracoval v Chicagu, aby sa vyhnul vojenskej službe v Rakúsko-Uhorskej armáde a ostal americkým občanom až do svojej smrti, nikdy som o Ellis Islande nepočul. Zaviedli nás do veľkej miestnosti, plnej ľudí. Tu sa okolo nás nakupila celá hromada ľudí, ktorí sa snažili nás ukl'udniť s tvrdením, aby sme sa nebáli, že všetko dobre dopadne. Boli to väčšinou maďarskí židia, obchodníci, riaditelia bank, jeden maďarský plukovník a riaditeľ banky v Humennom, ktorí prišli do New Yorku falošnými pasmi venezuelskými a pracovali a žili v USA cez dva roky, až ich všetkých emigračné úrady sobrali a odviezli na Ellis Island s úmyslom poslať ich zpať do Nemecka. Po prepustení z Ellis Islandu sa vrátili do New Yorku, kde, ako som zistil, všetci ostali. Od nich sme sa dozvedeli, a ukázali nam newyorské noviny, o piketovaní "krvavého čs. generála" a jeho zadržaní na Ellis Islande. Podľa novin mal som vraj vlastnoručne popraviť - postrielať - 12 alebo 14 amerických zajatcov, ako to udal pod prísahou nejaký pán Molnár. Až pri výsluchu som sa dozvedel, že pán Molnár - polomaďar, policigán - bol členom partyzánskej skupiny mjr. Veličku.

Nebolo mi do smiechu, bolo ťažko dokázať, že to nie je pravda. Prvé dni na Ellis Islandu som neprišiel do styku s nikým z našich ľudí, okrem niekoľko zadržaných z roznych dovodov. Návštevy neboly dovolené. Výnimkou byl pán Havas, maďarský žid, novinár, povodne z Podkarpatska, ktorý ma údajne poznal ešte od 10. jazd. a 45. pešieho pluku v Berehove, Chustu a Munkačeve. Tento so svojou novinárskou legitímáciou si vynútil návštevu u mňa. Prišiel, aby ma ukl'udnil, informoval a poradil. Od neho som sa dozvedel, že v Chicagu na Navy Pier piketovali príslušníci Slovenskej Ligy, ktorí za celú vojnu podporovali Slovenský štát. Pán Havas mi doporučil a naliehal na mňa, aby som si vzal advokáta, bez ktorého sa nikam nedostanem. Celý moj majetok však pozostával z 10 dolárov, ktoré nám poslala ešte do Nemecka sestra Mária Provazníková a to bolo na advokáta málo. Presvedčil ma však, že keď sa dostanem na slobodu, budú aj peniaze. Za niekoľko dní prišiel znova aj s advokátom, ktorý bol 15 rokov inšpektorom emigračnej služby na Ellis Islande. Vysvetlil mi, že úmyslom Ligošov bolo, aby mi nebolo povolené vstúpiť na americkú podu a aby ma odviezli zpať do Nemecka, alebo komunistického Československa.

Pán Pyndick, moj advokát a obhajca, venoval sa mojmu prípadu opravdu obdivuhodne. Celý týždeň, každý deň, hodiny a hodiny ma zpovedal, kde som bol, čím som bol, čo som robil, koho poznám atď., a až nakoniec, keď som mu dal moje čestné slovo, že som žiadnych zajatcov, ba ani Nemcov a SS-manov nestrielať, že ovsšem ako vojak v priamom boji som strielať, mi uveril a prevzal moju obhajobu. Bola to protislužba za to, že som ako poverenik vnútra vzal do ochrany a zabránil bývalim Hlinkovým gardistom, aby robili a podnikali pogromy na židov, hlavne na východnom Slovensku.

Naša situácia sa po zákroku pana Pyndicka obratom zlepšila. Mohli sme si vziať z našich súkromých zavazadiel, uskladnených vo skladišti, šaty, bielizeň, knihy a pod. Vykázali nám malé dvojpостelové oddelenie a pod. Po ďalších asi dvoch týždňoch prišiel rozradostnený pán Pyndick, že sa mu podarilo vynútiť na Emigračnom úrade pre nás "hearing", čili výsluch, a že mi bude daná možnosť, aby som sa proti žalobe bránil. Mal som zohnať aspoň 50 svedkov, lebo Ligoši tvrdili, že možu priviesť k výsluchu najmenej 50 svedkov.

A tak v týchto pripravách sa mal moj výsluch konečne uskutočniť. Zaviedli ma do miestnosti, kde za stolom sedeli traja inšpektori, ktorí mali mňa aj Molnára vypočuť. Z rozhovoru inšpektorov a mojho obhájcu som sa dozvedel, že pán Molnár odporel dostaviť sa k výsluchu. Hlavný inšpektor mu však ako som z telefonického rozhovoru vyznamenal, pohrozil, že ho nehá predviesť policiou. Pan Molnár sa vyhovárал, že má doma matku, ktorú, ako i jeho, možu moji ľudia odpraviť, atď. Zbytok dňa komisia venovala mojmu výsluchu. Musel som všetko podpísať, kto som, čo som, kde som bol, čo som robil, atď. Na druhý deň výsluchu sa pán Molnár v doprovodu policajta dostavil. Na hlavnú otázku, kde ma videl, že som tych 12 amerických vojakov, byv. zajatcov, vlastnoručne postrielať, vymyslel si úplne nesmyselnú pohádku, že bol poslaný ešte s niekoľkými partyzánmi pre zásoby do hlavného stanu mjr. Veličkého v Sklabinej. V noci, z nákladného auta v ktorom spal, videl, že priviezli asi 12 alebo 14 uniformovaných zajatcov, že ich zavreli do nejakej stodoly, ktorú zapálili a zajatcov postrieliť. Na otázku, či ma videl, že som sa toho zúčastnil, tvrdil, že som tam nebol, ale že to urobili moji ľudia, t.zv. "Verný ostaneme" na moj rozkaz. Na otázku, aké mali zajatci uniformy tvrdil, že nemecké. Na otázku akým jazykom hovorili tvrdil, že anglický. Na dotaz inšpektora, či vedel anglicky odpovedal, že nie, ale že mu to bolo povedomé, lebo jeho matka údajne hovorievala anglicky. Pod ďalším výsluchom kde ma videl, čo vie čo som robil a kde som bol, pán Molnár s plačom

priznal, že si to všetko vymyslel, že mu za to zaplatili a že ho uistovali, že sa mu nič nestane, Ferjenčika že bez vylúchu zo Spoj. štátov vyhodia. Nebolo treba ďalších svedkov ani z jednej ani z druhej strany.

Tým však tá naša kalvária na Ellis Islande neskončila. Keď sa to nepodarilo s Molnárom, Ligoši si vymysleli inú pohádku. Že vraj som bol zodpovedný za nel'udské zachádzanie a tyranie politických vazňov, bývalých gardistov na Slovensku v druhej polovine roku 1947, že som nebránil a nezabránil sovietskej armáde, aby postavili pomník padlým červenoarmejcom zrovna pred vchodom do kostola v Prešove (už sa nepamätám, či to bol Prešov alebo Bardejov), a ešte celú kopu podobných pohádok, tak že nakoniec i hlavný inšpektor stratil trepezlivosť a ulavil si s poznámkou, že sa mu vidí, že ten Ferjenčík bol zodpovedný i za to keď na Slovensku deti plakali. Hlavný inšpektor aj moj obhája mi radili, aby sme vo vylúchu pokračovali, aby som mal navždy pokoj od týchto mojich nepriateľov, inak, keď by som si to neprial, by ma už zdržovať na Ellis Islande nemohol, nakoľko povodna obžaloba sa ukázala byť falošnou a nepravdivou.

Súhlasil som, aby sa v mojom vylúchu pokračovalo. Bránil som sa, že zákon čis. 149 z 11. júla 1947 o "Národnej bezpečnosti" podriadil Štátnu bezpečnosť (STB) a Národnú bezpečnosť (SNB) priamo t.zv. Hlavnému úradu národnej bezpečnosti u Ministerstva vnútra v Prahe. Čili, že od tejto doby som nemal žiadny vplyv na tieto dva sbory na Slovensku a ani zodpovednosť za ich činnosť. Týranie, podľa udania, vpadalo do doby, keď som už žiadnu právomoc, ani zodpovednosť za činnosť STB a SNB nemal. V tomto smysle svedčili moji dvaja hlavní svedkovia, Dr. Lettrich a Dr. Zenkl. Dr. Zenkl mal so sebou aj príslušný dokument Sbiery zákonov a nariadení Československej Republiky s úradným prekladom. Len pre zaujímavosť uvádzam, že hlavný inšpektor si tento dokument podrobne preskúmal a presvietil, lebo podľa tvrdenia pána Sciranky, vedúceho delegácie Ligy, žiadny taký zákon nevyšiel a náš dokument že je falsifikátom. Keďže hlavný inšpektor trval na tom, aby mu tento doklad bol ponechaný, Dr. Zenkl po dotazu Washingtonu mu zákonník ponechal. Žiadni svedkovia zo strany Ligosov sa neukázali a vypočúvaní neboli, okrem jedného amerického Slováka, ktorý prišiel s tým, že počul od p. Pauču a iných, čo Ferjenčík robil. Hlavný inšpektor ho proste vyhodil, že chce svedkov, ktorí videli a nie počuli od iných osob.

Druhý den podľa slubu inšpektora sme sa pripravovali na odchod, ale k nášmu odchodu nedošlo. Až asi za tri dni prišiel p. Pyndick, krajne rozhnvaný, že Imigračný úrad - asi Washington - nariadil, aby ma zadržali až do 28. októbra, t.j. až bude po vol'bách. Ligoši pravdepodobne pohrozili niektorému príslušníkovi kongresu, ktorý sa uchádzal o úrad a chcel byť zvolený, že ho voliť nebudú. Pán Pyndick, krajne rozhnvaný, volal Washington, pohrozil škandálom, a nás, v pravom slova smysle z Ellis Islandu uniesol, bez možnosti, aby sme si naše veci, v Nemecku nashromáždené, aspoň zabalili.

Konečne sme sa dostali do Ameriky, s piatimi dolarmi vo vrecku a s dlhom vyše 5000 dolárov, čo sme slúbili nášmu advokátovi v dobe čo najkrajšej splatiť. Nebolo to ľahko v tej dobe hroznej nezamestnanosti. Z Detroitu, kde v tomto smere boly pomery najhoršie, nás naši priatelia odviezli do Chicaga, kde sme obidvaja, i s manželkou, robili v továrni, pozdejšie na Denemarkovej farme atd'. Nikomu sme však nič dlžní nikdy nezostali. Ba naopak, z našich skromných zárobkov sme, ako mohli, pomáhali potrebnjším.

Zemřela Ruth Crawford Mitchell

V Pittsburghu zemřela ve věku 93 let velká přítelkyně Československa, paní Ruth Crawford Mitchell.

V r. 1919 byla vyslána ještě s dvěma kolegyněmi americké YWCA do Prahy, aby tam ve spolupráci s dr. Ali Masarykovou zavedly sociální činnost. Za její obětavou práci byla vyznamenána řádem Bílého Lva.

V letech 30tých si vzala za úkol vybudovat při pittsburské universitě 17 národnostních síní, které se nalézají v první patře. Patří těm národnostem, jež jsou početně nejvíce zastoupeny v Pittsburghu a okolí. Československo je zastoupeno výborně promyšlenou, krásnou síní, za spolupráce s tehdejší československou vládou.

Po skončení tohoto velkého a úspěšného projektu byl jí z všechnu tuto obětavou práci udělen vedením university titulus "Director Emeritus." Před několika lety byla jmenována guvernérkou státu Pennsylvania "First Lady of the State of Pennsylvania".

Za II. světové války pracovala též v American Relief Program for Czechoslovakia. Po komunistickém puči v r. 1948 byla i kolébky založení Amerického Fondu pro československé uprchlíky jako sponsor.

Byla též zakladatelkou Masaryk Publications Trust, které má za úkol vydávat Masarykovo dílo.

Zůstala věrna své intimní přítelkyni dr. Alici Masarykové, kterou navštívila v České útluně v Chicagu a dokonce s ní tam pobyla nějakou dobu, aby zpříjemnila její pobyt v době kdy dr. Masaryková ztratila zrak a statečně a tiše se přizpůsobovala svému stavu.

Paní Mitchellové jsme též vděční za životopis Alice Masarykové, který pietně připravila po letech soustředěného úsilí. Dalo to mnoho práce než se uskutečnilo vydání tohoto díla universitou v Pittsburghu University Center for International Studies. (Knihu možno objednat prostřednictvím Rady.)

Střežila Masarykův odkaz jako málokterý rozený Čech nebo Slovák. Po celý život pracovala a nacházela nové a nové prameny pro svou činnost. Dnes nelze ji nahradit.

Na vzpomínkové schůzi v Stephen Foster Hall v neděli 4. března bylo vzpomenu 45. výročí založení Československé síně. Br. Standa Prostředník vzpomenu Masaryka a přečetl řeč Jana Masaryka, kterou pronesl při založení síně.

JUDr. Vladimír J. Fleischer zemřel

Československá národní rada, Společnost pro vědy a umění, Sokol Washington a staršovstvo Československých interdenominálních bohoslužeb s hlubokým smutkem oznamují, že Dr. Vladimír Jan Fleischer zesnul tiše dne 21. ledna 1984 na následky své dlouholeté a zákeřné nemoci, se kterou tak statečně bojoval. Smuteční obřady se konaly v Emmanuel Lutheran Church 25. ledna t.r. v 7:30 hodin večer.

Dr. Fleischer se narodil 7. června 1916 v Brně, kde studoval na právnické fakultě Masarykovy university a na Akademii hudeb. umění. Po dokončení studia po válce pracoval na Ministerstvu zahraničního obchodu jako obchodní přídělenec v New Yorku, kde ho zastihl komunistický puč. Ihned resignoval a po velmi těžkých začátcích vstoupil do služeb Hlasu Ameriky. Pracoval v New Yorku, Washingtonu, D.C. a v Mnichově.

Později byl poslán jako "information officer" do Indie. Léta 1967 až 1974 strávil v Saigonu, kde prožil ofensivu Tet. Svě poznatky z vietnamské války vložil do knihy "Hlas Ameriky - Saigon", která vyšla česky v nakladatelství Sixty-Eight Publishers v Torontu v r. 1981. Za svou činnost ve Vietnamu byl vyznamenán jak americkým tak vietnamským civilním řádem. Po návratu do USA působil jako "deputy chief of International Motion Pictures and Television Service."

PROSÍME OZNAMTE VČAS ZMĚNU ADRESY

Po odchodu do výslužby věnoval veškeré své síly, čas, bohaté zkušenosti a neobyčejné nadání, jak jednat s lidmi, práci pro krajanskou veřejnost. Po sedm let byl předsedou ČSNRA ve Washingtoně, funkcionářem ústředí ČSNRA v Chicagu, zastával řadu funkcí v SVU a Sokole a nejširší krajanská veřejnost ho znala jako úspěšného redaktora "Zpráv". Bylo to z jeho podnětu a jeho přičiněním, že československé organizace ve Washingtonu začaly dobře koordinovat svou činnost a úzce spolupracovat na různých akcích.

Návštěvníci Interdenominačních bohoslužeb znali Dr. Fleischeru nejen jako člena staršovstva a neúnavného organizátora, ale i jako oblíbeného kazatele. Přes svoji těžkou chorobu a značné bolesti neustal ve své činnosti skutečně až do posledního dechu. Jeho odchod je nesmírnou ranou pro naši krajanskou veřejnost a celou československou věc.

Vyslovujeme upřímnou účast jeho věrné družce a spolupracovníci paní Xenii Fleischerové a jeho dětem, vnukům a pravnukům. Čest jeho světlé památce - nikdy na Tebe, Mít' o, nezapomeneme!

Skladatel K. B. Jirák k 60-letému výročí úmrtí Bedřicha Smetany

Ptáte-li se příslušníka mé skladatelské generace na náš poměr k Smetanovi, je to skoro tak, jako byste se ptali na náš poměr k svatovítské katedrále nebo třeba k Řípu. Vešli jsme do uměleckého života již s pevným vědomím jeho základního, zakladatelského významu. Chápeme sice z historického odstupu protismetanovské boje za života Mistra, poněvadž byly vedeny malíčkými a malichernými "konkurenty", které jeho velikost svou přirozenou vahou "utlačovala", chápeme i rozpaky, tu a tam se objevující u generace našich učitelů, neboť i ti, daleko bližší Smetanově době, mohli ještě být pod vlivem malicherných soudobých námitek proti Smetanovu zjevu, zejména z doby, kdy nesporná světová sláva Dvořákova se zdála zatlačovat "prostšího", ba, jak se říkalo i "primitivnějšího" Smetanu do pozadí. My však, kteří jsme se kulturně začali orientovat kolem r. 1910, jsme Smetanu viděli již bez stranických brýlí jako klasiku české hudby, jako zjev všeobsláhlý, docela ne primitivní, nýbrž naopak nesmírně komplikovaný, jak je vidět nejlépe z toho, že ještě dnes dávno nejsme s jeho hudební i ideovou problematikou hotovi. Podobně jako i Bacha, Mozarta nebo Beethovena každá doba a každá generace vidí a prožívá jinak a jako v těchto mistrech vždycky najde něco svého, třeba před tím neviděného, tak se děje, a pevně věřím, bude, alespoň v našem národě, dít i u Smetany. Kolika názorovými i hudebními interpretacemi prošlo již jeho dílo a jak vítězilo v každé z nich! Není divu, neboť v Smetanovi najdeme romantiku a aromantiku, klasiku, i - chcete-li - impresionistu, líbezný žánr i monumentálnost dosud nikým jiným u nás nepřekonanou. Tím přerůstá Smetana daleko rámec své doby a zůstává živou veličinou, platnou i pro naši nejmodernější kulturní orientaci, základnou, kterou se dosud nepodařilo pohnouti ani zjevy nebo směry sebeextrémnějšími.

Odbočka San Francisco

Bratr Rudolf Bautz zemřel

Br. Rudolf Bautz zemřel v listopadu 1983 po dlouhé nemoci. Narodil se v Praze 20. března 1910, absolvoval právnickou fakultu Karlovy university a byl zaměstnán na Zemském úřadě v Praze. Odešel z domova roku 1948 a usídlil se s manželkou Věrou na Monterey peninsule, kde 7 roků učil na Vojenské jazykové škole. Později pak vlastnil Laurel Lodge v Carmel, kde se často scházeli krajané ze San Franciska na besedy společně s br. Ivanem Herbenem a Josefem Liborem. Bylo to zajímavé debaty. Byl dobrým členem odbočky San Francisco.

Čest budiž jeho památce!

Jiří Špánek

Stoleté výročí úmrtí Bedřicha Smetany

Na San Diego State University bude vzpomenu tohoto výročí ve dnech 29. března do 8. dubna. Další informaci sdělí Prof. Jaroslav Mráček, Department of Music, San Diego State University, San Diego, CA 92182 - Telefon (619) 265-6036.

První české divadelní představení v San Diegu

Odbočka Čs. národní rady americké v San Diegu zahájila svou letošní činnost 22. ledna divadlem. Společně se Sdružením přátel české a slovenské hudby pozvala do San Diega divadelní soubor Sokola Los Angeles, který po mnohaleté přestávce zahájil v listopadu minulého roku opět svou činnost nastudováním detektivní komedie Karla Wittlingera: "Tři dámy s pistolí". Hudební sál kalifornské státní university přispěl ke zduro představení, ve kterém bylo dvanáct účinkujících, velkým, moderním jevištěm, které umožnilo účinkujícím rozvinout naplno jejich dramatické umění. Hra sama je nadmíru poutavá, strhující k častému potlesku návštěvníků. Jak by ne, když se při ní často střílí z pistolí, byť jen do terče. Obecenstvo, které se na první české divadelní představení, hrané v San Diegu dostavilo v hojném počtu (byla jen o něco málo slabší návštěva, než v Los Angeles, kde je mnohonásobně početnější krajanská obec), neškrblilo pochvalou na výkony účinkujících. Po ukončení hry byl jim dlouhotrvající potlesk nejmilejší odměnou za jejich výkon. Vyzdvihnout jednotlivce, by ani nebylo správné, neboť všichni hráli znamenitě. Přesto si zvláštního ocenění plně zaslouhuje režisér Jiří Peřina, který pečlivým nastudováním a režirováním hry podal důkaz, že i amatérský divadelní soubor může předvést hru profesionální úrovně. ar

Příští podniky v San Diegu

V neděli 4. března uspořádá odbočka ČSNRA v San Diegu u příležitosti své výroční schůze vzpomínku na 134. výročí narozenin zakladatele a prvního prezidenta T. G. Masaryka. Po projevu Jožky Pejskara a hudebním programu následují zprávy činovníků o činnosti v uplynulém období a volby nového výboru. Pak následuje program o Mongolsku. Ing. Pavel Odstrčil z Monterey bude promítat diapozitivy ze své cesty Mongolskem. Dalším podnikem odbočky bude v neděli 3. června III. Krajanský výlet (piknik) v krásném piknikovém háji Live Oak Park ve Fallbrooku. Piknik se stává tradičním dostaveníčkem našich krajanů z oblasti jižní Kalifornie.

Výroční shromáždění odbočky ČSNRA v San Diegu

V neděli 4. března 1984 uspořádala odbočka Čs. národní rady americké v San Diegu výroční schůzi, spojenou se vzpomínkou na 134. narozeniny prezidenta T. G. Masaryka. Účastníci s pohnutím vyslechli originální Masarykův projev z r. 1928. Ze zprávy jednatele Jožky Pejskara je patrná velmi čilá kulturní a společenská činnost odbočky. Od minulé výroční schůze (24. 10. 1982) odbočka uspořádala 14 veřejných podniků, z nichž nutno zaznamenat jako velmi úspěšné koncerty české a slovenské hudby a zpěvu na kalifornské universitě, koncertní vystoupení česko-australské operní sólistky Milušky Šimkové, divadelní představení, provedeném v San Diegu Sokolem Los Angeles, přednášku Vladimíra Škutiny, dále uspořádala odbočka dvě česká filmová představení, oslavila 65. výročí vzniku Československé republiky a vzpomenu neblahého patnáctého výročí sovětské okupace Československa. Nyní se členové odbočky podílejí na připravovaném Festivalu české hudby v San Diegu ve dnech 29. 3.-8. dubna u příležitosti stého výročí úmrtí Bedřicha Smetany.

Ve volbě nového výboru byli jednomyslně schváleni dosavadní funkcionáři: předsedou Jan Neuman, místopředsedové Marie Dolanská a Jan Dražil, jednatel Jožka Pejskar, pokladní Jiřina Dražilová, vzdělávatel Jaroslav Mráček, pol. referent Ivo Feierabend, zapisovatel Jiří Sochor, revisoři Eva Sullengerová a Martin Zubatý, členy výboru Josef Dvořák, R. Wolf, Josef Kalásek, E. Marischlerová, Eva Procházková.

V druhé části programu vyslechli účastníci velmi poutavou a vtipnou přednášku Pavla Odstrčila z Monterey doprovázenou světelnými obrázky o Mongolsku. Ani po mnoha desetiletích se komunistickému režimu nepodařilo změnit kočovný způsob života Mongolců.

Na květen připravuje odbočka oslavu svátku matek a 3. června uspořádá III. krajský piknik ve Fallbrook.

Hlášení o činnosti odbočky "T. G. Masaryk v Los Angeles

Říjen 1983 - Únor 1984

Předně se omlouváme za zpožděné hlášení. Přesto, že odbočka nepořádala v uplynulém období mnoho samostatných akcí, nedá se říci, že by byla pasivní. Odbočka podporovala a nebo byla iniciátorem mnoha akcí, ve kterých se spojila s jinými krajskými organizacemi a nebo, jak se děje stále častěji, s organizacemi jiných národností.

29. října 1983 odbočka všemi silami podpořila "zahradní slavnost" u příležitosti 65. výročí založení Československé republiky. Hlavním organizátorem byl Český republikánský klub v Los Angeles, ale bez pomoci naší odbočky, Pasadenské Besedy a Amerického Sokola by akce zdaleka nebyla tak úspěšná. Hlavním heslem programu bylo "Renounce Yalta!" (Zřekněte se Jalty!). Byl to apel na americkou veřejnost a hlavně politiky, aby myšlenky demokracie a svobody daleko usilovněji pomohli prosazovat za železnou oponou. Proto, do pěkného prostředí staleté zahrady se španělskou vilou krajanů Brožkových v Pasadeně, přišlo mimo asi 250 krajanů také několik desítek hostů, mezi nimiž nechyběli losangelští veřejní činitelé a zástupci mnoha organizací. Z "Captive Nations" jmenujeme Poláky, Mad'ary, Balty, Bulhary, Kubance, Nicaraguje atd. Z volených politiků promluvil kalifornský Assemblyman R. Mountjoy, City Councilman ze sousedního Glendalu Larry Zarian a losangelský County Supervisor Mike Antonovich, který nám předal pěkně graficky upravený diplom města Los Angeles, kterým nám sbor radních gratuloval k výročí založení "Free Democratic Czechoslovak Republic". Guvernér Kalifornie George Deukmejian a několik jiných politiků zaslalo pozdravné dopisy. Assemblyman Pat Nolan napsal mimo jiné: "The history of the Czechoslovak nation and its people is one of continued struggle for freedom, and it sets an example for the rest of the world to follow. Please extend my best wishes to all in attendance, and my hope that some day you may return to your homeland and find it a free nation."

Program slavnosti byl ukončen pásmem národních tanců, provedených taneční krojovanou skupinou Sokola Los Angeles, pod vedením Joe Jakla. Myslím, že jsme si získali toho dne hodně přátel, jak mezi rodilými Američany, tak mezi národnostmi, s kterými máme mnoho společného. Ještě v tyto dny, po půl roce, naši přátelé nešetří slovy chvály a oceňují program, pěkné pohoštění, prostředí a profesionální organizaci.

Hned druhého dne, v neděli 30. října, se konala velká manifestace na podporu americké politiky v Grenadě a Nicaragui před losangelskou radnicí. Hlavním pořadatelem manifestace byla "Nicaraguan Democratic Force" a organizace "Californians for a Strong America", které je naše odbočka členem. Manifestaci předcházely přípravné schůzky, na kterých členové výboru odbočky předávali mladým nadšeným Nicaraguj-

cům svoje zkušenosti s organizováním akcí na veřejných místech. Na šest set osob, se stovkami transparentů a vlajek, projevílo svoje odhodlání vybojovat demokracii na Kubě, v Nicaragui, El Salvadoru, v Afganistánu a jinde. Mezi řečníky byl nejsrdečnější pozdraven americký student medicíny z právě osvobozené Grenady, který potvrdil, že životy a svoboda amerických studentů na Grenadě byly vážně ohroženy a že komunistická junta, která se krvavým způsobem zmocnila vlády, neměla žádnou podporu grenadského lidu. Všechny losangelské televizní stanice přenášely záběry manifestace. Mezi organizátory byla Československá národní rada jmenována na druhém místě.

Ještě jednou se jméno naší organizace ozvalo z obrazovek televizorů. Bylo to koncem listopadu, kdy "Coalition against Soviet Aggression" a "Californians for a Strong America" uspořádaly tiskovou konferenci o připravovaném rozmístění raket NATO v západní Evropě. Členem panelu byl i člen výboru Dr. J. Breber, který argumentoval, že rakety jsou nutná odstrašující síla proti hrozbě sovětské agrese a proti politickému vydírání Západu.

Zástupce odbočky se pravidelně zúčastňuje schůzí výše zmíněných kalifornských organizací, sdružujících desítky exilových organizací a průbojně americké organizace jako C.A.R.P. (Collegiate Association for the Research of Principles) a "Friends of Freedom". V poslední době podporujeme zejména akce "Baltic American Freedom League" proti plánu Sovětů zakotvit v době Olympijských her v losangelském přístavu námořní loď a používat jí jako hotelu pro "Sovětské návštěvníky", kteří budou mít neomezené možnosti cestování. Dále Sověti plánují přivést svoji delegaci 25 letadly Aeroflotu. Obě tyto akce by znamenaly uvolnění U.S. sankcí proti Sovětskému svazu, které byly vyhlášeny po sestřelení korejského civilního letadla sovětskými stíhačkami, ve kterém zahynulo více než 50 amerických občanů, z toho jeden kongresman. Sovětský defektor nedávno informoval americkou vládu i novináře o rozsáhlých špiónážních akcích, které chystá SSSR po dobu olympiády. Zástupce odbočky také podpořil akci Američana českého původu Martina Colmana, který prosadil, že v příštích volbách budou losangelští občané volit o rezoluci, která vyjadřuje přímou souvislost mezi nedodržováním Helsinské dohody a nebezpečím nukleární války a která bude zaslána vládě Sovětského svazu.

Velmi pěkný večer uspořádal 12. února Klub československé kultury v Los Angeles, který řídí členka naší odbočky, básnířka Jiřina Fuchsová. Herec, malíř a umělecký řezbář Oton Kovařík recitoval nezapomenutelné verše českých básníků. Večer vyvrcholil úryvky ze sbírky "Znamení moci" od Jana Zahradníčka. Na pásmo poezie, které mělo název "Člověk člověku světlem" přišla většina členů odbočky, podobně jako před 4 léty, kdy obdobný večer uspořádala naše odbočka v sokolovně.

Besedu s redaktorem Josefem Jostenem z Londýna uspořádala odbočka 17. února. Redaktor Josten vyprávěl o svých novinářských začátcích, o seznámení s Ed. Bassem, K. Čapkem, F. Peroutkou a jinými slavnými novináři a spisovateli. Ze současné činnosti zdůraznil práci Britského výboru na obranu nespravedlivě pronásledovaných (v Československu), který je zaměřen na propagační činnost a proto naráží na odpor a desinformační akce čs. režimu. V posledních týdnech usiluje výbor o propuštění nemocného čs. vězně Jaroslava Javorského. Odbočka se přičiní o vytištění a distribuci letáků návštěvníkům olympiády o nelidském zacházení s J. Javorským, synem kdysi předního čs. tenisty, který je již sedm roků v komunistickém vězení. Javorský byl odsouzen ke 13 letům za "špiónáž", když se pokoušel pomoci defektovat své snoubence. Javorského zdraví je vážně ohroženo neustálými tresty a protestními hladovkami. Rodiče Javorského žijí v Záp. Německu.

Prohlášení Československé obce legionářské

k výročí vzniku Československé republiky 28. října v r. 1918, a všennárodním oslavám konaným dne 30. října 1983 ve spolkové místnosti T. J. Sokol, 420 vých. 71. ul. v Novém Yorku.

Co nejrozhodněji protestujeme proti násilí, teroru a nesvobodě panující dnes v Československé republice.

Náš boj za svobodu a demokracii Československé republiky za I. a II. světové války nám, československým legionářům dává mravní povinnost k tomu, abychom důrazně protestovali a odsoudili brutální metody namířené proti našim spolubojovníkům.

Stavíme se proti komunistickým násilnostem a tyranii, která zničila demokratické svobody tím více, nebot' jsme za tyto ideály bojovali a zůstali věrni až dodnes a naši čest a tradici budeme hájit i v budoucnosti.

Komunisté v nynějším Československu snaží se zničit všechno, co Československo váže historicky k západním demokraciím a proto se pokoušejí předělat dějiny Československé republiky.

Vám bratři v nynějším Československu vzkazujeme, abyste vydrželi a chránili tradice čs. legionářů i demokracii T. Masaryka, E. Beneše a M. Štefánika, té slavné trojice, jejichž duch nás posiluje na cestě v boji proti komunismu až do konečného vítězství.

Necht' vás též posiluje vědomí, že v boji za práva, demokracii a svobodu nejste sami a že nakonec "Pravda zvítězí" a komunismus bude poražen. Při tom skláníme naše hlavy před bratry, kteří padli v boji a položili své životy na oltář vlasti. Čest jejich památce, Nazdar!

Jan Babinec, předseda ČsOL - Jednoty v Novém Yorku

Východní oblast, N.Y.

Východní oblast, společně s krajanskými organizacemi pořádala oslavu 134. výročí narozenin presidenta Tomáše Masaryka v pátek večer 9. března v Národní budově, 321. vých. 73. ul. na Manhattan. Americké listy oznámily, že hlavním řečníkem bude rev. Frank Svoboda.

ČSNRA v New Yorku zůstává věrna dlouholeté tradici a nikdy neopomene slavit 28. října a 7. března.

Minulého roku konala se oslava Republiky v neděli 30. října ve velkém sále Sokola. Přítomné přivítal br. Jan Babinec, tajemník ČSNRA a předseda ČsOL. V zahajovacím proslovu dr. Jaroslav Pecháček připomněl Masarykovu výzvu, abychom v dobách národního ponížení hledali svou národní orientaci a sílu v historii. Český a slovenský národ v minulosti přežil doby slabosti a ponížení, aby se obrodil vlastní silou. Tak jako v minulosti se musí i dnes dle Masaryka vrátit ke své národní kultuře, náboženskému, osvětovému, vědeckému a mravnímu úsilí.

O významu dne promluvil dr. Karel Steinbach. Jako vždy, byl odměněn nadšeným potleskem.

Za Radu svobodného Československa pozdravil shromáždění dr. Martin Kvetko, který připomněl význam 28. října pro Slováky, nebot' tento den zachránil slovenský národ před smrtelným nebezpečím.

V kulturní části vystoupila ses. R. Kankrlíková, která zaspívala národní hymnu a národní písně. Žáci české školy, za vedení učitelky ses. L. Salkové přednesli básně. Operní pěvec Edward Bakíč zaspíval árii vodníka z opery Rusalka, Biblické písně Dvořákovy a Píseň o víně od Winklera. V umělecké části vystoupili ses. V. Marčíková, br. B. Rapos a br. Z. Rutar.

Oslava vyzněla důstojně a byla přijata všemi přítomnými s netajenou pochvalou. Za Oblastní výbor Jan Babinec, tajemník (Redakce se omlouvá za velké zpoždění s uveřejněním)

Valná hromada Washingtonské odbočky ČSNRA

Washingtonská odbočka Československé národní rady americké konala 12. prosince řádnou valnou hromadu. Odstupující předseda dr. Vladimír Fleischer mezi činností v uplynulém období vyzdvihl úspěšný Majáles z jehož výtěžku odbočka přispěla AFCR částkou \$1500 a Ústředí \$1000, projednání odkazu zemřelé Blanche Bezuchové washingtonské odbočce, uspořádání 28. října s bývalým velvyslancem v Československu Jack F. Matlochem a zahájení právního procesu o inkorporaci a bezdaňový status odbočky.

Po udělení absolutoria odstupujícímu výboru byl zvolen jednohlasně nový výbor v tomto složení: předseda: Pavel Šturman, místopředsedové: dr. Horna a dr. Fleischer, jednatelka: Dagmar Hornová, pokladník Juraj Slávik, zapisovatelka Irena Lettrichová, redaktor Zpravodaje a archivář dr. Vladimír Fleischer. Členové výboru: dr. Milan Blaha, Věra Brittonová, Ján Gabríny, Sonia Hartová, dr. Procházková, Milada Hornová, manželé Roycovi, Tania Šturmanová. Delegáti na sjezd v Chicagu: Šturman, Horna a Fleischer.

Revisoři: Ján Gabríny, Emil Royco. Delegáti na sjezd v Chicagu, Šturman, Horna, Fleischer.

Odbočka Štefánik, Mich.

Výročná schodza Štefánikovho Sdruzenia ČSNRA v Michigane, konala sa dňa 26. februára 1984 u Vlčkových, ako obvykle. Štastie bolo i tentokrát na našej strane. Krásna snečná nedel' a bola posledným, skoro jarným dňom, pred predpovedanou sňahovou výchricou. Sišlo sa nás celkom trináct. Ostatní členovia boli buďto chorí, alebo trávili dovolenú na snečnej Floride. Okrem nášho zvyklého schodzového poriadku, po vybraní členských príspevkov od prítomných členov, a zprávy dosavadných úradníkov, prikrčili sme k vol'bám nových.

Za predsedu Sdruzenia bol znovuzvolený brat Peter Vlčko a za miestopredsedu br. Hugo Ickovitz; za tajomníčku zase ses. Maria Feherpatakyová a za pokladníčku znovu ses. Jirka Vlčková; za delegátov do Oblastného Výboru ses. Marie Šamšiňáková a br. Gary Durkin, a ako náhradníčka ses. Vlčková. Za revizorov účtov a kníh zvolili sme si ses. Kláru Weis-Robbins a Jana Feherpatakyho.

Neobvyklým bodom nášho shromaždenia bylo tentokrát poctenie našich dvoch najstarších členov Sdruzenia, br. Adolfa a ses. Imry Deutschových, z príležitosti 60. výročia ich požehnaného manželstva. Šampaňským prípitkom sme im želali d'alšie roky lásky a št'astia do ich budúcnosti. Okrem ich úprimnej radosti, Deutschovi na túto poctu odpovedali opravdu štedrým prejavom vo forme dárku 200.00 dolárov a čokoládovej torty nášmu Sdruzeniu. Potom za odvetu na tento vznešený prejav, členovia sa rozhodli venovať \$50.00 pre Ellis Island Foundation na reštaurovanie Sochy Slobody, a \$150.00 dolárov pre podporu Charty 77, za ich sledovanie a obhajovanie ľudských práv v porobenom Československu. O postúpenie tohoto daru na patričné miesto bola požiadana Československá národná rada americká v Chicagu.

Sestra Maria a br. Jan Feherpatakyovi, ktorých 35. výročie požehnaného manželstva pripadol práve na den našej schodzky čírou náhodou, boli poctení tiež kytkou hodvábných kvetov, ako Deutschovi, k ich veľkému prekvapeniu. Boly to ozaj veľmi srdečné prejavy pozornosti našim členom, k posilneniu vzájomného bratstva v našom Sdružení. Dúfajme, že aj v budúcnosti si tohoto ducha zachováme.

Tak ako na minulej schodzy, rozpriadla sa aj teraz živá voľná debata o zjavných problémoch v našej Amerike. Debatu zahájil brat Vlčko týmito slovami:

"Sme vo veľmi významnom roku nášho denia. Vedľa toho, že je to priestupný, je to rok volieb prezidenta Spojených štátov a našich ľudových predstaviteľov do kongresu. Táto voľba a s tým spojená zahraničná, alebo svetová situácia bude ležať na našom svedomí po mnohé budúce roky. Je opravdu nielen naším právom, ale aj svetou povinnosťou každého amerického občana uvážiť si dobre, ktorému kandidátovi na tento úrad dáme svoj hlas a tak sveríme osud krajiny do jeho rúk.

Pri našej analýze všetkých výhod a nevýhod, politickej filozofie a osobných vlastností kandidáta, ako aj jeho úspechu či neúspechu počas jeho administrácie, je potrebné prihliadnuť jak na príčiny dosávadnej nepohody či blahobytu, tak aj na jeho zahraničnú politiku, ktoré okolnosti by mali ovplyvňovať naše rozhodnutie.

Charakter a ich podstata, ako dobrých občanov slobodného štátu nespočíva iba v ich nárokoch ale aj v ich povinnostiach k našej spoločnosti a domovine.

Za našu tajomníčku, Mariu Feherpatakovú, ktorá odchádza na dovolenú, vypracoval som túto zprávu osobne.

Peter Vlčko, predseda

Prodaná nevěsta v Chicagu

Po desiat let Chicago Opera Theater pořádá ročne tři vynikající představení a tím doplňuje operní sezónu. Dávají se v divadle Athenaeum novinky a opery, na které se v hlavní operní sezóně nedostalo, i staré klasické opery, aby se mohli uplatnit operní zpěváci na vzestupu své umělecké kariéry. Zde jsme např. s obdivem vyslechli premiéru opery Good Soldier Schweik, které se nedočkal mladý skladatel Kurka, českého původu, který začínal v Chicagu, ale předčasně zemřel v New Yorku před válkou. Opera byla přijata nadšeně obecnstvem i americkou kritikou, žel, že bude asi zase odložena do zapomnění, čehož si nezasluhuje.

Letos Chicago Opera Theater dává světoznámou operu Prodanou nevěstu a dá se předpokládat, že to bude velmi zajímavé, prvotřídní představení. Krajanům se doporučuje obstarat si lístky ihned, poněvadž představení bývají vyprodána. Hraje se 31. března, 4., 6., 7. a 8. dubna, celkem šest představení: ve středu v 7.30, v pátek a sobotu v 8 hod. večer, v neděli odpoledne ve 3 hod. Divadlo Athenaeum je autem snadno přístupné, 2936 North Southport Ave. v Chicagu. Tel.: 663-0555. Cena vstupného se pohybuje od \$6 do \$25.

Oblast Chicago

Oblast pořádá přátelský večer v sobotu 10. března u příležitosti 134. narozenin prezidenta Tomáše G. Masaryka v restauraci Klas, 5734 W. Cermak Rd., Cicero, ILL.

Promluví náš milý a vzácný host dr. Karel Steinbach z New Yorku.

V pozvánce uvádí se význam dne: "Je štěstím našeho exilu, že máme dosud mezi sebou pamětníka a znalce významných událostí kolem vzniku svobodné československé republiky. Je nejen znalcem událostí, ale i lidí, kteří spoluvytvářeli naše novodobé dějiny, a s kterými byl v úzkém přátelském styku." A proto se těšíme na "Vzpomínání s dr. Karlem Steinbachem".

Odbočka "28. říjen"

Československé národní rady americké

Předsednictvo a delegáti Odbočky 28. říjen zvoleni na valné hromadě a na členské schůzi konané 13. února 1984 pro rok 1984:

Předseda Ing. Heřman Tabák, I. místopředseda Rozina Nehasilová, II. místopředseda Richard Pür, tajemník-zapisovatel Joseph Bárta, pokladník Vladimír Tomsa, revisoři účtů Frant. Desenský, Anastazie Bártová.

Členové výboru: Viktor Novotný, Luboš Pejša, Richard Pür, Eman Lát, Božena Riedlová, Božena Veisová, Anča Novotná, Marie Fichtlová, Vlasta Kinkalová, Lída Tabáková.

Delegáti do Oblastního výboru: Emanuel Lát, Joseph Bárta, Viktor Novotný, Rozina Nehasilová, Božena Riedlová. Náhradníci do Oblastního výboru: Richard Pür, Lída Tabáková, Anastazie Bártová.

Delegáti na Sjezd: Ing. Heřman Tabák, Vladimír Tomsa.

Delegáti do České Útulny: Božena Riedlová, Jana Karásková.

Delegáti do Svobodomyšlných škol: Joseph Bárta, Marie Fichtlová.
Jos. Bárta, tajemník

Filmové večery odb. "28. říjen"

Odbočka zahájila minulého roku filmové večery, které byly uvítány krajanskou veřejností. První večer se konal v místnosti Mid-America. Návštěva byla veliká, takže další představení bylo přeloženo do horního sálu Masarykovy školy. Rok 1983 končil 21. prosince předvedením starého filmu "Řeka". Na měsíc leden byly plánovány filmové večery na první a třetí středu v měsíci. Na 7. března ve středu večer je stanoven film "Intimní osvětlení".

Je to film z roku 1965. Účinkuje Věra Riedlová, Zdeněk Bezouška, Jan Odstrčil. Děj se točí kolem pražského hudebníka, který zajíždí do malého města koncertovat. Navštíví při tom starého přítele z konservatoře, který se usadil na venkově a během let klesl na úroveň provinciálního muzikanta. Film uvádí rozdílné názory na život a na umění a v různých podrobnostech upozorňuje na slabosti jednotlivců a jejich deprimujícího života. Není to pro nikoho chvalitebné. Odbočka plánuje pak ještě dvě představení.

Československá národní rada americká odbočka "Západní Předměstí"

koná pravidelnou schůzi v úterý večer v 7.30 hod. dne 20. března 1984 v místnosti Mid-America v Ciceru. Na schůzi budou voleni delegáti do sjezdu ČSNRA, který bude svolán pravděpodobně na měsíc květen.

Po schůzi máme připravený cestopisný program se "slides" (diapositivy). Zveme srdečně sousedy a členy k účasti.

"Trip to Alaska with the Vosahliks" - Br. Ladd Vošahlík předvede nám diapositivy z cesty na Aljašku. Byla to cesta, která bude nás všechny zajímat: první část cesty amtrakem, pak letadlem, železnicí místní, busem v Yukonu, návrat do Vancouveru v Kanadě lodí "LOVE BOAT", nám všem známou z televize, na kterou jsme všichni zvědaví. Je to putování velmi pestré, nastupte s námi: ze Seattle do Anchorage, národním parkem McKinley, do Fairbanks a Yukonu, domů přes Vancouver.

Bláži Čiháková, tajemnice - Vlasta Vrázová, předsedkyně

Dary In Memoriam

Dr. Vladimír Fleischer, věnuje dr. Casimir Ješina, IL	\$ 50.00
Zdeněk Štěpánek, věnuje dr. Casimir Ješina, VA	50.00
Václav Kubíček, věnuje Alena Bárta, IL	25.00
Adel Hofman, věnuje Roger Dvořák, IL	10.00

Dary na činnost ČSNRA

Czechoslovak National Council of Women in Exile, IL	\$500.00
Bohemian National Cemetery, Assn., IL	200.00
Odbočka Oregon, OR	150.00
Odbočka Milan R. Štefánik, MI, na Chartisty	150.00
M. S. Halouzka, Philippines	87.00
The Bohemian Woman's Civic Club, IL	25.00
Fred Bartoš, OH	5.00

Členské příspěvky odboček

Odbočka Oregon, OR	\$ 48.00
Odbočka 28. říjen, IL	472.00
Odbočka Milan R. Štefánik, MI	166.00

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojištění plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CSA FRATERNAL LIFE

(Formerly Czechoslovak Society of America)

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436